

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17239

гр. София, 18.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав, в закрито заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **7558** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба „Ребел“ ЕООД, чрез адвокат Е. Х., със съдебен адрес - [населено място], [улица] срещу Държавен Фонд „Земеделие“.

С разпореждане от 12.08.2024 г. производството по иска е оставено без движение поради констатирани нередовности.

С молба от 03.09.2024 г., адвокат Х. е направила следните уточнения:

1. Твърдените вреди, произтичат и са вследствие на конкретен административен акт, който е бил отменен по съдебен ред. Административният акт е постановен от страна на ДФ „Земеделие“, а именно: АУПДВ № 01-2600/670 от 14.11.2019 година. След неговата отмяна, ищецът е отправил покана до ДФ „Земеделие“ за възстановяване на недължимо платени суми /върнати субсидии/ във вр. с отменения АУПДВ, както и за заплащане на законна лихва върху тези недължимо платени суми /върнати субсидии/. Именно с тяхната стойност е намаляло имуществото на ищеца вследствие изпълнението на незаконосъобразния АУПДВ. Претенцията е допълнена със законна лихва в полза на „Ребел“ ЕООД в размер на 5 886,88 лева. Периодът в рамките, на който са претърпени вредите е от 24.07.2020 година до момента на подаване на настоящата искова претенция - 30.07.2024 година.

2. Настъпилите вреди са преки и се изразяват в парични средства, с които е намаляло имуществото на ищеца във връзка с издадения АУПДВ, който вследствие на съдебния контрол е отменен. Обезщетението, което се претендира във връзка с настъпилите преки вреди е в общ размер на 26 698,21 лева, което представлява върнатата от „Ребел“ ЕООД сума по субсидия във връзка с издадения АУПДВ. Тази сума до момента на подаване на исковата молба не е възстановена от страна на ДФ „Земеделие“ и се претендира като обезщетение за вреди по настоящия иск. Тя съставлява сума в размер на 19 325.58 лева /главница по отм. АУПДВ/, наред със заплатената от „Ребел“ ЕООД законна лихва от 980 лева, като в претендираното

обезщетение е включена и законна лихва от 5 886,88 лева. Общата стойност на претендираните в тази хипотеза преки вреди, произтичащи от отменения АУПДВ с изх. № 01-2600/670 от 14.11.2019 г. е 26 698.21 лева като те са настъпили за ищеца в периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 година.

3. Алтернативно в случай, че ДФ „Земеделие“ докаже в хода на процеса, че изплатената на 27.07.2023 г. сума по банкова сметка на дружеството ищец, в размер на 20 286.62 лева, е част от недължимо платената сума към него по отменения АУПДВ, ищецът претендира обезщетение за преки вреди по настоящия иск, в размер на 6 412 лева, настъпили за периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 г. като част от недължимо възстановена стойност на главница /върната субсидия/ по отменения АУПДВ, е която е намаляло имуществото на ищеца за периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 година при хипотезата на 76, ал. 2 ЗЗД /подробно изложена в исковата молба/.

4. В случай, че в хода на процеса безспорно се установят частично възстановени суми от страна на ДФ „Земеделие“ към ищеца по повод отменен АУПДВ, при конкретно заявено основание за връщането им, ищецът претендира обезщетение за вреди по настоящия иск в размер на 6 391,64 лева като счита, че вредите са настъпили за него в периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 година.

С разпореждане от 05.09.2024 г. производството по иска е оставено отново без движение поради констатирани нередовности.

С молба от 16.09.2024 г. адвокат Х. е направила следните уточнения:

По т. 1 от разпореждане 05.09.2024 година, е уточнено, че ищецът е върнал паричната сума, установена като публична държавно вземане с АУПДВ № 01-2600/670 от 14.11.2019 година на дата 24.07.2020 г., за което е представено платежно нареждане с Уин. Рег. № 20200724029970037235 от 24.07.2020 г.

По т. 2 от разпореждане от 05.09.2024 г., е уточнено, че посочената в т. 3 от разпореждането сума в размер на 6 412 лева, се претендира от ищеца като обезщетение за преки вреди, вследствие на невъзстановена от страна на ответника към ищеца част от главница от общо дължимата такава в размер на 19 325.58 лева. Претенцията на „Ребел“ ЕООД за обезщетение за преки вреди по тази точка в размер на 6 412 лева, произтича от следните факти и обстоятелства: На 27.07.2023 година ДФ „Земеделие“ е направил превод по банкова сметка на „Ребел“ ЕООД на сума в общ размер на 20 286.62 лева при основание „субсидии от ДФЗ на клиенти“. Към момента ДФ „Земеделие“ твърди, че с това плащане е покрил дължимата сума към „Ребел“ ЕООД по повод отменения АУПДВ с изх. № 01-2600/670 от 14.11.2019 г., но основанието за извършения превод не установява данни за тези твърдения на ответника. Основанието на превода е „субсидии от ДФЗ на клиенти“. Към 27.07.2023 година във връзка с отменения АУПДВ, ДФ „Земеделие“ е следвало да възстанови на „Ребел“ ЕООД сума в размер на 19 325,58 лева, представляваща недължимо платена главница по отменения АУПДВ, сума в размер на 980.99 лева, представляваща законна лихва, платена във връзка с отменения АУПДВ, както и лихва върху сбора от двете горни суми равна на 6 391 лева.

На 27.07.2023 година ДФ „Земеделие“ е превел по банкова сметка на „Ребел“ ЕООД сума в размер на 20 286,62 лева, за който превод твърди, че покрива задълженията му към ищеца във връзка с отменения АУПДВ, но извършеното плащане няма конкретно ясно основание, което да потвърди сума в размер на 19 325.58 лева, представляваща недължимо платена главница по отменения АУПДВ, сума в размер на

980,99 лева, представляваща законна лихва, платена във връзка с отменения АУПДВ, както и лихва върху сбора от двете горни суми равна на 6 391 лева.

На 27.07.2023 година ДФ „Земеделие“ е превел по банкова сметка на „Ребел“ ЕООД сума в размер на 20 286.62 лева, за който превод твърди че покрива задълженията му към ищеца във вр. с отм. АУПДВ, но извършеното плащане няма конкретно ясно основание, което да потвърди

По т. 3 от разпореждане от 05.09.2024 г., е уточнено, че посочената в т. 4 от молбата сума в размер на 6391,64 лева, представлява обезщетение под формата на лихва за несвоевременно заплатени задължения от страна на ответника към ищеца по повод отменения АУПДВ /в х-за, че в хода на процеса се установи конкретно основание в банковия превод на ДФ „Земеделие“ от 27.07.2023 година за извършеното плащане и визирана в него поредност на погасените задължения/. Размерът на главницата върху която се претендират тези лихви е 20 306.57 лева, представляваща сбор от следните суми: 19 325.58 лева, платена главница от „Ребел“ ЕООД във връзка с АУПДВ с изх. № 01- 2600/670 от 14.11.2019 година и 980 лева, платени лихви от ищеца във връзка със същия АУПДВ.

Независимо от пространните уточнения, изложени в посочените по-горе молби, съдът не намира, че към настоящия момент нередовностите не са отстранени.

Не е конкретизиран точния размер на иска и конкретното основание, на което се предявява.

Ясно е, че АУПДВ с изх. № 01- 2600/670 от 14.11.2019 година е бил отменен, но ответникът е възстановил търсената като обезщетение сума, макар ищецът да твърди, че това сигурно не е сумата, която той е бил принуден да върне след издаването на АУПДВ. Ищецът не посочва, че ответникът е имал друго задължение към него и възстановената му на 27.07.2023 г. от ДФ „Земеделие“ сума в размер на 20 286,62 лева, представлява погасяване на именно това задължение.

Ищецът посочва различни, търсени като обезщетение суми - 6 391 лв., 19 325,58 лв., 980,99 лв. и 6 412 лв., като излага няколко различни хипотези като основание за предявяването на иска – лихва, лихва върху лихва, неплатена част от главница и т.н.

Съдът не е длъжен по пътя на предположението да установи точната воля на страните, когато техните твърдения се базират на хипотези и пресмятания, които съдът е необходимо да извърши.

В този смисъл съдът не може да определи точния размер на иска и точното основание за предявяването му, което е пречка за насрочването на делото за разглеждане в открито заседание, най-малкото защото така би се засегнало и правото на защита на ответника.

В тази връзка съдът намира, че производството по исковата молба следва да бъде прекратено, а исковата молба да бъде върната.

Водим от горното и на основание чл. 158, ал. 3 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕ РАЗГЛЕЖДАНЕ и ВРЪЩА ИСКОВАТА МОЛБА на „Ребел“ ЕООД, чрез адвокат Е. Х., със съдебен адрес - [населено място], [улица] срещу Държавен Фонд „Земеделие“.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 7558/2024 г.

Препис от определението да се изпрати Ребел“ ЕООД, чрез адвокат Е. Х., със съдебен

адрес - [населено място], [улица] срещу Държавен Фонд „Земеделие“.

Определението, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 7-дневен срок от получаване на настоящето определение.